

Bruxelles, 30.7.2019
COM(2019) 358 final

RAPORT AL COMISIEI

Raport anual privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore din Uniunea Europeană pentru anul 2017

Cuprins

1. INTRODUCERE	2
2. TEMEIUL JURIDIC	3
3. METODOLOGIE ȘI INFORMAȚII PRIMITE DE LA STATELE MEMBRE	3
4. SECTORUL PETROLIER ȘI GAZIER OFFSHORE DIN UNIUNEA EUROPEANĂ	4
4.1 Instalații și producție	4
4.2 Inspecții, investigații, măsuri de asigurare a respectării legii și cadrul de reglementare din sectorul offshore.....	8
5. DATE REFERITOARE LA INCIDENTE ȘI PERFORMANȚA OPERAȚIUNILOR OFFSHORE ÎN MATERIE DE SECURITATE.....	10
6. CONCLUZII.....	12

1. INTRODUCERE

Acesta este cel de-al doilea raport al Comisiei Europene privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore în Uniunea Europeană (UE). Primul raport a vizat siguranța în anul 2016 și a fost publicat în luna august 2018.

Temeiul juridic pentru prezentul raport este Directiva 2013/30/UE¹ a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore și de modificare a Directivei 2004/35/CE („Directiva privind siguranța activităților offshore”). Această legislație vizează atingerea unui nivel ridicat de siguranță în cadrul operațiunilor petroliere și gaziere offshore, în beneficiul: lucrătorilor; al mediului; al platformelor și echipamentelor pentru operațiuni offshore; al activităților economice precum pescuitul și turismul. Dispozițiile directivei, astfel cum au fost puse în aplicare de statele membre, vor contribui la: (i) evitarea accidentelor majore, (ii) reducerea numărului de incidente și la (iii) o monitorizare eficace a urmărilor accidentelor și incidentelor în scopul atenuării consecințelor acestora.

La fel ca în raportul pentru anul 2016, scopul prezentului raport anual este: (i) să furnizeze date privind numărul și tipul instalațiilor din UE și (ii) să ofere informații cu privire la incidente și la performanța în materie de siguranță a operațiunilor petroliere și gaziere offshore. În anii următori, când vor fi disponibile și alte rapoarte, seriile de rapoarte anuale vor servi drept evidență a performanței în materie de siguranță a operațiunilor petroliere și gaziere offshore ale statelor membre.

Prezentul raport se bazează pe rapoartele anuale și pe datele notificate de statele membre în conformitate cu cerințele Directivei privind siguranța activităților offshore. Comisia a primit date de la Bulgaria, Croația, Cipru, Danemarca, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Țările de Jos, Polonia, România, Spania și Regatul Unit. Majoritatea instalațiilor sunt situate în Marea Nordului și în Oceanul Atlantic (378 de instalații), în timp ce în Marea Mediterană se află 166 de instalații, în Marea Neagră opt, iar în Marea Baltică două.

În 2017, autoritățile competente ale statelor membre au inspectat cu regularitate instalațiile offshore din jurisdicțiile lor. În urma anumitor incidente, trei state membre (Regatul Unit, Danemarca și Țările de Jos) au realizat investigații pe parcursul perioadei de raportare. Regatul Unit a realizat 16 investigații din motive de siguranță și de mediu și două investigații din cauza unor accidente majore. Una dintre investigațiile Regatului Unit din cauza unor accidente majore era încă în curs de desfășurare în perioada de raportare. Danemarca și Țările de Jos au realizat fiecare câte o investigație din cauza unui accident major.

Cifrele furnizate de statele membre, în special cu privire la numărul și gravitatea accidentelor raportate în legătură cu numărul de instalații, indică faptul că sectorul offshore european a demonstrat, de asemenea, o bună performanță în materie de siguranță în 2017.

¹ JO L 178, 28.6.2013, p. 66.

2. TEMEIUL JURIDIC

În conformitate cu articolul 25 din Directiva privind siguranța activităților offshore, Comisia trebuie să publice un raport anual privind siguranța și impactul asupra mediului ale operațiunilor petroliere și gaziere, pe baza informațiilor care i-au fost raportate de statele membre. Statele membre trebuie să transmită Comisiei, până la data de 1 iunie a fiecărui an, un raport anual care să conțină informațiile precizate în anexa IX (punctul 3) la Directiva privind siguranța activităților offshore.

Rapoartele anuale care trebuie transmise de statele membre în temeiul articolului 25 trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (a) numărul, vechimea și amplasamentul instalațiilor;
- (b) numărul și tipul de inspecții și investigații efectuate, pe lângă orice măsuri de asigurare a respectării legii sau condamnări;
- (c) datele referitoare la incidente în conformitate cu sistemul comun de raportare prevăzut la articolul 23;
- (d) orice modificare majoră adusă cadrului de reglementare offshore;
- (e) performanța operațiunilor petroliere și gaziere offshore.

Termenul-limită al statelor membre pentru publicarea informațiilor necesare este data de 1 iunie a anului care urmează perioadei de raportare (de exemplu 1 iunie 2018 pentru anul 2017).

Statele membre trebuie să raporteze utilizând un format comun pus la dispoziție de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1112/2014 al Comisiei din 13 octombrie 2014. Acest regulament de punere în aplicare stabilește un format comun pentru schimbul de informații privind indicatorii referitori la pericolele majore realizat de operatorii și proprietarii de instalații petroliere și gaziere offshore. De asemenea, acesta stabilește un format comun pentru publicarea de către statele membre a informațiilor privind indicatorii referitori la pericolele majore². Un ghid al Comisiei³ din 25 noiembrie 2015 oferă mai multe informații specifice privind regulamentul de punere în aplicare și explică modul de utilizare a formatului de raportare în practică.

3. METODOLOGIE ȘI INFORMAȚII PRIMITE DE LA STATELE MEMBRE

În conformitate cu anexa IX (punctul 3) din Directiva privind siguranța activităților offshore, statele membre sunt obligate să prezinte informații clar definite cu privire la incidentele survenite în sectorul

² JO L 302, 22.10.2014, p. 2.

³https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf

lor petrolier și gazier offshore, folosind modelele prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare nr. 1112/2014. Datele prezentate trebuie să includă informații cu privire la instalațiile petroliere și gaziere offshore din UE, precum numărul, tipul, amplasamentul și vechimea. Rapoartele statelor membre trebuie, de asemenea, să furnizeze informații privind numărul de: (i) inspecții, investigații și măsuri de asigurare a respectării legii din sectorul offshore, (ii) incidente pe categorii și (iii) vătămări.

Pe lângă datele referitoare la fiecare stat membru în parte, Comisia a evaluat performanța în materie de siguranță a regiunilor offshore. Comisia a procedat astfel și în cazul raportului pentru anul 2016. În acest scop, Comisia consideră că: (i) Germania, Danemarca, Franța, Regatul Unit, Irlanda și Țările de Jos formează regiunea „Marea Nordului și Oceanul Atlantic”, (ii) Spania, Grecia, Croația, Cipru, Italia și Malta formează regiunea „Marea Mediterană”, (iii) Bulgaria și România formează regiunea „Marea Neagră”, iar (iv) Letonia și Polonia formează regiunea „Marea Baltică”.

Pentru raportul său anual pentru 2017, Comisia a folosit informații furnizate de Bulgaria, Croația, Cipru, Grecia, Țările de Jos, Danemarca, Germania, Irlanda, Italia, Polonia, România, Spania și Regatul Unit. Alte state membre nu au desfășurat activități în sectorul petrolier și gazier offshore sau nu au furnizat informații relevante pentru prezentul raport.

Cu excepția Regatului Unit, toate statele membre cu operațiuni petroliere și gaziere offshore au prezentat date complete cu privire la toate instalațiile lor. Regatul Unit a limitat părți ale raportului său la instalațiile care au făcut obiectul unei reexaminări prevăzute de lege a documentației de evaluare a riscurilor [articolul 42 alineatul (2) din Directiva privind siguranța activităților offshore]. Aceasta înseamnă că informațiile furnizate de Regatul Unit cu privire la investigații, la măsurile de asigurare a respectării legii, la datele privind incidentele și la performanța în materie de siguranță a operațiunilor offshore sunt limitate la 139 de instalații (dintr-un total de 188 de instalații prezente pe platforma continentală a Regatului Unit în 2017).

4. SECTORUL PETROLIER ȘI GAZIER OFFSHORE DIN UNIUNEA EUROPEANĂ

4.1 Instalații și producție

Marea majoritate a instalațiilor offshore⁴ din apele UE sunt situate în Marea Nordului, mai precis în zonele economice exclusive ale Regatului Unit și Țărilor de Jos (aproximativ 34 % și, respectiv, 28 % din instalațiile offshore aflate în apele UE). În Marea Mediterană, Italia este cel mai activ stat membru (25 % din numărul total de instalații din apele UE), urmat de Croația. În regiunea Mării Negre, România are o industrie petrolieră și gazieră offshore stabilită, în timp ce Bulgaria a demarat activități de explorare offshore pentru hidrocarburi, dar are o producție foarte limitată. Potrivit rapoartelor primite de la statele membre cu privire la Marea Baltică, doar Polonia deține instalații

⁴ Instalațiile mobile de foraj offshore (instalațiile MODU) nu fac parte din analiza secțiunii 4.1.

offshore în această zonă (a se vedea tabelul 1). În total, în 2017, au fost raportate 554 de instalații de producție și de instalații neproductive în apele UE, ceea ce reprezintă o scădere cu aproximativ 5 % (cu 32 de instalații mai puțin) față de 2016.

Tabelul 1: Instalații fixe: „Tipul instalației”, per regiune și stat membru

Regiune/Țară	Tipul instalației					Totalul modificărilor survenite începând cu anul 2016
	FMI	NUI	FNP	FPI	Total	
Marea Baltică	1	1	0	0	2	0
Polonia	1	1	0	0	2	0
Marea Neagră	7	1	0	0	8	-1
Bulgaria	0	1	0	0	1	0
România	7	0	0	0	7	-1
Marea Mediterană	16	147	0	3	166	+1
Grecia	1	1	0	0	2	0
Italia	12	126	0	3	141	+1
Spania	1	2	0	0	3	0
Croația	2	18	0	0	20	0
Marea Nordului și Oceanul Atlantic	143	212	1	22	378	-32
Regatul Unit	80	86	1	21	188	-37
Irlanda	0	1	0	1	2	0
Danemarca	10	20	0	0	30	+1
Țările de jos	51	105	0	0	156	+4
Germania	2	0	0	0	2	0
Total	167	361	1	25	554	-32

(*) FMI — instalație fixă cu echipaj; FNP — instalație fixă neproductivă; FPI — instalație de producție plutitoare; NUI — instalație fără echipaj (în mod normal).

În 2017, au fost raportate șase instalații dezafectate în apele UE: cinci în Regatul Unit și una în Italia. În același an, au fost raportate două instalații fixe noi care au fost puse în funcțiune: una în Regatul Unit și una în Țările de Jos. Deplasarea instalațiilor de producție plutitoare a condus la raportarea unei instalații suplimentare. Modificările aduse metodelor de raportare ale anumitor state membre au contribuit, de asemenea, la modificarea numărului de instalații raportate față de 2016.

Peste jumătate dintre instalațiile offshore din apele UE au fost puse în funcțiune în perioada 1980-2000. Începând din 2010, dezvoltarea de noi instalații de producție a scăzut în mod vizibil în Marea Nordului, în regiunea Oceanului Atlantic și în Marea Mediterană (tabelul 2 și figura 1).

Tabelul 2: Numărul de instalații prezente în apele UE, per decadă de punere în funcțiune și per regiune ()*

Decadă de punere în funcțiune	REGIUNE				
	Marea Baltică	Marea Neagră	Marea Mediterană	Marea Nordului și Oceanul Atlantic	Total
Datele nu sunt disponibile				6	6
1960-1969	0	0	7	21	28
1970-1979	0	0	14	40	54
1980-1989	0	2	53	82	137
1990-1999	1	3	42	118	164
2000-2009	1	3	40	69	113
2010-2019	0	0	10	42	52
Total	2	8	166	378	554

(*) Comparativ cu datele raportate în 2016, datele pentru anul de punere în funcțiune a instalațiilor au fost mai complete în rapoartele statelor membre pentru 2017. Prin urmare, există unele discrepanțe între datele corespunzătoare celor doi ani de raportare.

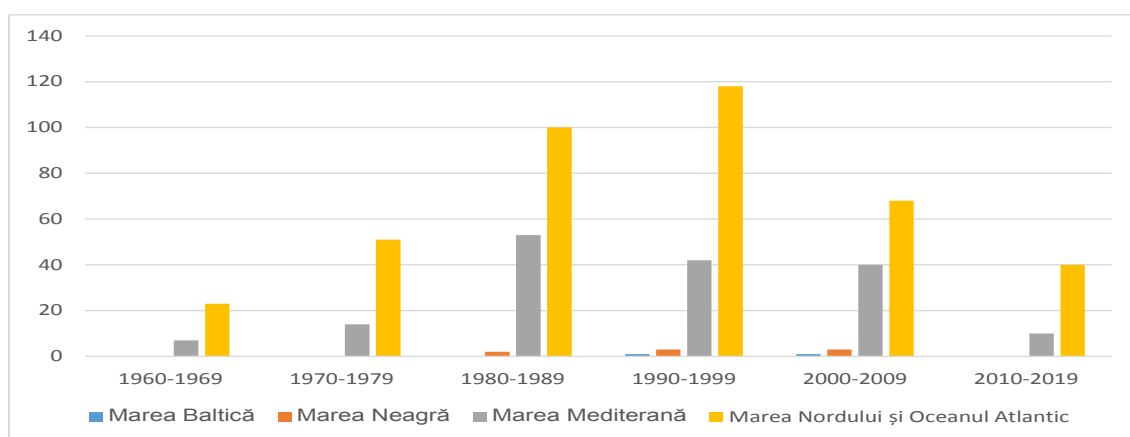

Figura 1: Noi instalații fixe, per decadă și per regiune

Cea mai mare parte (aproximativ 94 %) din petrolul și gazele produse la nivel intern în UE provin din Marea Nordului și din regiunea Oceanului Atlantic (tabelul 3). Regatul Unit este de departe cel mai mare contribuitor, urmat de Țările de Jos și de Danemarca. Italia și Croația sunt producători activi în Marea Mediterană, în timp ce în Marea Neagră numai România are în prezent o producție semnificativă de petrol și gaze.

Tabelul 3: Producția offshore de petrol și de gaze din UE, în kilotone echivalent petrol (ktep)

Regiune/Țară		Producția totală în 2017 în ktep	% din totalul UE	Modificări față de 2016 în ktep	Modificări față de 2016 în %
Marea Baltică		229,92	0,20 %	107,01	46,5
	Polonia	229,92	0,20 %	107,01	46,5
Marea Neagră		1 509,27	1,34 %	-49,62	-3,3
	Bulgaria	44,08	0,04 %	-17,7	-40,2
	România	1 465,19	1,30 %	-31,92	-2,2
Marea Mediterană		4 692,36	4,15 %	-770,04	-16,4
	Croația	691,20	0,61 %	-176,69	-25,6
	Grecia	146,16	0,13 %	-34,35	-23,5
	Italia	3 731,00	3,30 %	-486	-13,0
	Spania	124,00	0,11 %	-73	-58,9
Marea Nordului și Oceanul Atlantic		106 620,27	94,31 %	-2 312,18	-2,2
	Danemarca	11 393,00	10,08 %	52	0,5
	Germania	1 070,00	0,95 %	31,91	3,0
	Irlanda	227,40	0,20 %	96,52	42,4
	Țările de jos	12 986,00	11,49 %	-867	-6,7
	Regatul Unit	80 943,88	71,60 %	-1 625,6	-2,0
Total		113 051,83	100,00 %	-3 024,82	-2,7

4.2 Inspecții, investigații, măsuri de asigurare a respectării legii și cadrul de reglementare din sectorul offshore⁵

Autoritățile competente ale statelor membre au inspectat cu regularitate instalațiile offshore din jurisdicțiile lor. Tabelul 4 prezintă numărul de inspecții offshore realizate în cursul anului de raportare. Numărul de inspecții crește de obicei în funcție de numărul de instalații. În special, autoritățile competente din Italia și din Germania au efectuat un număr relativ ridicat de inspecții în raport cu numărul de instalații, față de alte state membre.

Datele primite cu privire la inspecții sunt destul de similare cu cele raportate în 2016. În general, în 2017 au avut loc mai puține inspecții (630), față de 2016 (735). Cu toate acestea, s-au alocat mai multe eforturi în materie de zile-om (2 083 zile-om în 2017, față de 1 913 zile-om în 2016). Tabelul 4 include două coloane suplimentare, care enumeră raportul zile-om/instalație verificată și raportul instalații verificate/numărul total de instalații pentru fiecare stat membru. La fel ca în 2016, România nu a raportat efectuarea de inspecții în anul 2017.

Tabelul 4: Numărul inspecțiilor offshore, per regiune și per stat membru, în 2017 ()(**)*

Regiune/Țară	Inspecții	Zile-om petrecute la bordul instalației (durata deplasării nu este inclusă)	Numărul de instalații verificate	Zile-om per instalație verificată	Instalațiile verificate ca procent din numărul total de instalații
Marea Baltică	2	7	2	3,50	67 %
Polonia	2	7	2	3,50	67 %
Marea Neagră	1	0	1	0,00	11 %
Bulgaria	1	0	1	0,00	100 %
România	0	0	0	0,00	0
Marea Mediterană	304	378	96	3,94	56 %
Croația	12	2	6	0,33	30 %
Cipru	2	9	1	9,00	50 %
Grecia	0	0	0	-	-
Italia	289	366	88	4,16	61 %
Spania	1	1	1	1,00	33 %

⁵ JO L 178, 28.6.2013, p. 78.

Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Directiva privind siguranța activităților offshore referitor la funcțiile de reglementare ale autorității competente: „supravegherea respectării prezentei directive de către operatori și proprietari, inclusiv inspecții, investigații și acțiuni de punere în aplicare”.

Marea Nordului și Oceanul Atlantic		323	1 698	225	7,55	56 %
	Danemarca	18	62	15	4,13	41 %
	Germania	10	10	2	5,00	100 %
	Irlanda	3	32	2	16,00	67 %
	Țările de jos	60	41	49	0,84	30 %
	Regatul Unit	232	1 553	157	9,89	80 %
Total		630	2 083	324	6,43	56 %

(*) Valorile normalizate iau în considerare numărul total de instalații (și anume fixe și mobile) care funcționează în cadrul unei jurisdicții. Numerele pentru regiune/total iau în considerare faptul că patru instalații mobile au fost identificate ca fiind funcționale în mai multe jurisdicții (regiunea Mării Nordului) în 2017.

(**) Tabelul conține informații din statele membre care dețin cel puțin o instalație offshore prezentă în jurisdicția lor în 2017.

Articolul 18 din Directiva privind siguranța activităților offshore acordă autorităților competente din statele membre anumite drepturi și competențe în ceea ce privește operațiunile și instalațiile din jurisdicția lor. Aceste drepturi și competențe includ dreptul de a interzice operațiunile și dreptul de a solicita măsuri pentru asigurarea respectării principiilor generale de gestionare a riscurilor și pentru asigurarea unor operațiuni sigure. Statele membre din regiunea Marea Nordului și Oceanul Atlantic au adoptat opt astfel de măsuri de asigurare a respectării legii în cursul anului de raportare 2017.

Trei state membre au efectuat investigații pe parcursul perioadei de raportare: Regatul Unit, Danemarca și Țările de Jos. Regatul Unit a efectuat 16 investigații din motive de siguranță și de mediu și două investigații din cauza unor accidente majore. Una dintre investigațiile Regatului Unit din cauza unor accidente majore era încă în curs de desfășurare în perioada de raportare. Danemarca a efectuat o investigație din cauza unui accident major, iar Țările de Jos au efectuat o investigație din cauza unui accident major. Numărul total al investigațiilor efectuate în 2017 (20) este comparabil cu numărul investigațiilor efectuate în 2016 (23).

Regatul Unit a adoptat 45 de măsuri de asigurare a respectării legii în 2017, majoritatea fiind avertismente de îmbunătățire, pentru cele 139 de instalații abordate în această parte a raportului său (dintr-un total de 188 de instalații). Țările de Jos au adoptat două măsuri de asigurare a respectării legii (amenzi administrative). În consecință, numărul total al măsurilor de asigurare a respectării legii adoptate în 2017 (47) este considerabil mai mare decât în 2016 (10).

5. DATE REFERITOARE LA INCIDENTE ȘI PERFORMANȚA OPERAȚIUNILOR OFFSHORE ÎN MATERIE DE SECURITATE

Dintre statele membre active în cadrul operațiunilor petroliere și gaziere offshore, Regatul Unit, Țările de Jos, Danemarca, Germania și Bulgaria au raportat următoarele incidente (în conformitate cu anexa IX la Directiva privind siguranța activităților offshore).

- În Regatul Unit, în 2017, au existat 30 de evenimente raportabile, inclusiv două accidente majore. Unul dintre aceste accidente majore era încă în curs de investigare în momentul raportării și, prin urmare, detaliile investigării nu sunt incluse în prezentul raport anual. Principalele cauze ale accidentului major a cărui investigație a fost finalizată la momentul raportării au fost erori umane și cauze operaționale, coroborate cu instrucțiuni/proceduri neadecvate. Raportul Regatului Unit vizează 139 de instalații (dintr-un total de 188).
- În Țările de Jos au existat 13 evenimente raportabile, inclusiv un accident major. Cauzele accidentului major nu au fost raportate, deoarece cazul era încă în curs de investigare în momentul raportării.
- În Danemarca au existat 14 evenimente raportabile, inclusiv un accident major. Cauzele accidentului major nu au fost raportate, deoarece cazul era încă în curs de investigare în momentul raportării.
- În Bulgaria a existat un eveniment raportabil și niciun accident major.
- În Germania a existat un eveniment raportabil și niciun accident major.

Numărul accidentelor majore include incidente cu un potențial semnificativ de a provoca decese sau vătămări corporale grave, chiar dacă nu au avut astfel de urmări.

Dintre evenimentele raportabile, majoritatea (79,7 % din total) se încadrau în categoria scurgerilor neintenționate, 13,6 % priveau pierderea controlului asupra sondei (erupție/activarea sistemului de deviere). 1,7 % priveau defecțiuni ale elementelor critice de siguranță și de mediu (SECE) și 5,1 % priveau coliziuni de nave. Niciun incident nu a necesitat evacuarea personalului.

Tabelul 5: Incidente pe categorii (anexa IX la Directiva privind siguranța activităților offshore, la nivelul UE)

Categorii conform anexei IX	Număr de evenimente	Pondere de evenimente din categorie	Pondere din totalul evenimentelor	Număr de evenimente (în 2016)
(a) Scurgeri neintenționate – Total	47	100,0 %	79,7 %	25
Scurgeri de petrol/gaze în stare de ardere – focuri	1	2,1 %	1,7 %	0
Scurgeri de petrol/gaze în stare de ardere	0	0,0 %	0,0 %	0

– explozii				
Scurgeri de gaze fără ardere	31	66,0 %	52,5 %	13
Scurgeri de petrol fără ardere	13	27,7 %	22,0 %	7
Scurgeri de substanțe periculoase	2	4,3 %	3,4 %	5
(b) Pierdere controlului asupra sondei – Total	8	100,0 %	13,6 %	11
Erupții	0	0,0 %	0,0 %	0
Erupție/activarea sistemului de deviere	6	75,0 %	10,2 %	11
Defectarea unei bariere la sondă	2	25,0 %	3,4 %	0
(c) Defecțiuni ale SECE	1	100,0 %	1,7 %	3
(d) Pierdere integrității structurale – Total	0	-	0,0 %	2
Pierdere integrității structurale	0	-	0,0 %	0
Pierdere stabilității/flotabilității	0	-	0,0 %	1
Pierdere poziției	0	-	0,0 %	1
(e) Coliziuni de nave	3	100,0 %	5,1 %	0
(f) Accidente de elicopter	0	-	0,0 %	0
(g) Accidente mortale (*)	0	-	0,0 %	0
(h) Vătămare gravă a cel puțin cinci persoane afectate de același accident (*)	0	-	0,0 %	0
(i) Evacuarea personalului	0	-	0,0 %	1
(j) Incidente de mediu (**)	0	-	0,0 %	0
TOTAL	59	100,0 %	100,0 %	42

(*) Doar în legătură cu un accident major.

(**) Potrivit rapoartelor statelor membre, accidentele majore nu se calificau drept incidente de mediu.

În UE, numărul total de incidente raportate a crescut de la 42 în 2016 la 59 în 2017, în mare parte datorită creșterii numărului de scurgeri neintenționate. În schimb, incidentele de tipul „pierdere controlului asupra sondei” au scăzut de la 11 în 2016 la 8 în 2017, iar cele care vizează „defecțiunile elementelor critice de siguranță și de mediu” au scăzut de la trei la unul în aceeași perioadă. În 2017, nu au fost raportate defecțiuni în materie de integritate structurală, spre deosebire de două astfel de defecțiuni raportate în 2016. În plus, nu s-a raportat nicio evacuare a personalului pentru 2017, spre deosebire de anul 2016, când o astfel de evacuare a avut loc o dată.

Au existat trei coliziuni de nave raportate pentru 2017, comparativ cu niciuna raportată pentru 2016, și au existat două defectări ale barierelor la sondă comparativ cu niciuna raportată pentru 2016. În 2017, patru incidente au fost clasificate drept accidente majore⁶, deoarece ar fi putut provoca decese sau vătămări corporale grave. Acestea sunt încă evaluate de autoritățile competente. Prin comparație, în 2016 au fost raportate două accidente majore.

6. CONCLUZII

Atât numărul de instalații, cât și nivelul total al producției de petrol și gaze au scăzut ușor în 2017 față de anul 2016 (numărul de instalații a scăzut de la 586 la 554, în timp ce producția totală a scăzut cu 2,7 %). Numărul de inspecții și investigații realizate nu s-a modificat semnificativ.

Comisia evaluează siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore din UE pe baza datelor furnizate de statele membre în conformitate cu dispozițiile Regulamentului de punere în aplicare privind raportarea. În consecință, acuratețea evaluării Comisiei depinde de informațiile furnizate de statele membre.

La fel ca în 2016, în 2017 nu au fost raportate decese. În plus, Comisia apreciază scăderea incidentelor din anumite categorii, cum ar fi pierderea controlului asupra sondei, defecțiuni ale elementelor critice de siguranță și de mediu și defecțiuni în materie de integritate structurală. Aceasta remarcă numărul de accidente majore, de scurgeri neintenționate, de coliziuni de nave și de defectări ale barierelor la sondă. Pe baza celor menționate mai sus, se poate spune că sectorul offshore european a demonstrat o bună performanță în materie de siguranță în 2017.

⁶ JO L 178, 28.6.2013, p. 73:

Articolul 2 alineatul (1): „accident major” înseamnă, în raport cu o instalație sau o infrastructură conectată:

(a) un incident care implică o explozie, un incendiu, pierderea controlului asupra sondei sau o deversare de petrol, gaz sau substanțe periculoase care implică sau pentru care există un risc semnificativ să implice decese sau vătămări grave ale persoanelor;

(b) un incident care provoacă daune grave instalației sau infrastructurii conectate care implică sau pentru care există un risc semnificativ să implice decese sau vătămări grave ale persoanelor;

(c) oricare alt incident care are ca rezultat decesul sau vătămarea gravă a cinci sau mai multe persoane de pe instalația offshore de la care provine sursa de pericol sau care desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore în legătură cu instalația sau cu infrastructura conectată; sau

(d) orice incident de mediu major care rezultă din incidentele menționate la literele (a), (b) și (c).

În scopul determinării dacă un incident constituie un accident major în temeiul literelor (a), (b) sau (d), o instalație care este în mod normal nesupravegheată este tratată ca și cum ar fi supravegheată.